

Sygn. akt V KO 23/22

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

na posiedzeniu bez udziału stron

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 19 maja 2022 r.,

w sprawie wniosku obrońców o wyłączenie sędziów SN Marka Siwka i Antoniego Bojańczyka od rozpoznania kasacji obrońcy S. T. wniesionej w sprawie V KK 420/20,

z urzędu zawieszenia postępowania w sprawie
na podstawie art. 22 § 1 k.p.k.,

postanowił

**zawiesić postępowanie w sprawie wniosku o wyłączenie sędziów
SN Antoniego Bojańczyka i Marka Siwka od rozpoznania kasacji
obrońcy skazanego wniesionej w sprawie o sygn. akt V KK
420/20.**

UZASADNIENIE

W dniu 26 listopada 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego S. T. o wyłączenie sędziów SN Antoniego Bojańczyka i Marka Siwka od rozpoznania wniesionej na rzecz tego skazanego przez jego obrońcę – na podstawie art. 41 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k., z uwagi na to, iż sędziowie ci „uzyskali nominacje na stanowiska sędziów Sądu Najwyższego w procedurze nominacyjnej prowadzonej na podstawie noweli ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa”. Ich udział w tej procedurze i uzyskanie w jej efekcie statusu sędziów Sądu Najwyższego oraz budzące w tym zakresie wątpliwości, co do konstytucyjności takiego trybu nie daje gwarancji rozpoznania sprawy przez

niezależny i bezstronny sąd w takim znaczeniu, że okoliczność ta winna być , w kontekście normy z art. 41 § 1 k.p.k. rozpoznawana jako spełniająca lub nie gwarancje rozpoznania sprawy przez niezależny i bezstronny sąd. Według obrońcy wyłącznie Europejski Trybunał Praw Człowieka jest uprawniony do dokonywania wykładni art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka , zaś konsekwencją udziału w rozpoznawaniu sprawy kasacyjnej obu sędziów , których przedmiotowy wniosek dotyczy, będzie naruszenie standardu tego przepisu Konwencji i uznanie, , że taki skład orzekający nie jest niezależnym i bezstronnym sądem, co może spowodować odpowiedzialność odszkodowawczą państwa, ale też może doprowadzić do uzasadnionego wniosku o wznowienie postępowania w oparciu o treść art. 540 § 3 k.p.k.

W dniu 25 października 2021 r. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego wniosła o rozstrzygnięcie przez skład siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – Izby Karnej następujących zagadnień prawnych:

1. Czy w świetle art. 190 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej Sąd Najwyższy uprawniony jest do oceny prawnego charakteru (ważności) orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego i tym samym do odmowy uznania wywołanych przez nie skutków prawnych?
2. Czy w świetle art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, dopuszczalne jest dokonywanie oceny niezawisłości sędziego oraz bezstronności sądu w oparciu o abstrakcyjne uregulowania prawne kształtujące procedurę nominacyjną, w której wyłoniono kandydata rekomendowanego następnie Prezydentowi RP.

Do dnia dzisiejszego przywołany wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego- stanowiący przedmiot rozpoznania w sprawie o sygn. I KZP 14/21- nie został rozpatrzony.

Tymczasem nie ulega wątpliwości, iż istotne znaczenie dla postępowania w niniejszej sprawie może mieć rozstrzygnięcie tego wniosku, skoro dotyczy on zagadnienia prawnego dotyczącego zakresu związania Sądu Najwyższego orzeczeniami Trybunału Konstytucyjnego oraz wykładni art. 45 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka w związku z oceną niezawisłości i bezstronności sędziego. Tym samym zaistniały podstawy do

zawieszenia niniejszego postępowania do czasu rozstrzygnięcia wskazanego wniosku.

Dodać należy, iż tożsame stanowisko przyjął Sąd Najwyższy w sprawie IV KO 118/21 (por. postanowienie z dnia 19 stycznia 2022 r) - w analogicznej sytuacji faktycznej i prawnej.

Z tych to względów postanowiono jak wyżej.